

forretningsskik og god pengeinstitutpraksis«, jfr. også markedsføringslovens § 1 om god markedsføringskik.

Kravet om redelig forretningsskik kan håndhæves ved påbud fra bank- og sparekassettilsynet efter § 35, stk. 1, nr. 3, jfr. § 46.

For at gøre det muligt for børsrådgivningselskaber at etablere og udvikle de nødvendige fysiske rammer for deres virksomhed, foreslås det i § 24, stk. 2 fastlagt, at selskabet kan erhverve nødvendigt driftsmateriel og fast ejendom. Tilsynet kan i tilfælde af misbrug skride ind efter § 35, stk. 1, nr. 3.

Det foreslås i § 24, stk. 3, at forbyde børsrådgivningselskaber at have datterselskaber. En adgang til at have datterselskaber er ikke påkrævet. Forbudet mod »holdingvirksomhed« må iøvrigt ses som en konsekvens af forslagens afgrænsning af de aktiviteter, et børsrådgivningselskab må udføre.

Om et børsrådgivningselskabs tilknytning som datterselskab til andre selskaber henvises til bemærkningerne til § 21, § 50 og kapitel 7.

Til § 25

Kravet i *stk. 1* er omtalt i bemærkningerne til forslaget § 21, stk. 2, nr. 5. Det tilføjes, at »virksomhed« her skal forstås snævert som alene sigtende til børsrådgivningselskabets handel med værdipapirer.

Mens *stk. 1* blot fastslår, at der ikke i selskabet må findes forhold, der begrænser selskabets virksomhed til visse kunder eller værdipapirer, foreslås i *stk. 2* en positiv forpligtelse til i praksis at følge dette op med en organisation, ledelse, markedsadfærd, annoncering og lignende, således at det har mulighed for at betjene enhver kunde, der henvender sig. Det ligger i forpligtelsen i *stk. 2*, at børsrådgivningselskabet navnlig ikke må indrettes således, at det ikke tiltrækker andre kunder end moderselskabet eller erklærer dem for uønskede eller på anden måde motiverer dem til at gå andet sted hen.

I *stk. 2, 2. pkt.*, stilles endvidere krav om, at selskabet rent faktisk i sin virksomhed i værdipapirhandlen påviseligt har alsidighed og aktivitet. Ved den konkrete vurdering af, om alsidighedskravet er opfyldt, foreslås det at lægge vægt på »handelsomfang og kurser«. Der skal således være tale om en ikke uvæsentlig handel, såvel i henseende til størrelse (beløb og ordreantal) som til kundekreds. Som et andet element bør indgå, om selskabet har deltaget i noteringen på et rimeligt bredt udsnit af værdipapirmarkedet.

Ved den konkrete vurdering må der tages hensyn til, at kreditinstitutter og pengeinstitutter repræsenterer et større antal kunder.

Til § 26

Bestemmelsen svarer indholdsmæssigt til f.eks. bank- og sparekasselovens § 2. Den fastsætter dels en eneret, dels en forpligtelse til anvendelsen af betegnelsen »børsrådgivningselskab«.

Som ord, der vil kunne være forvekslelige med »børsrådgivningselskab« og dermed forbudte kan nævnes »fondsbørsvekslerer«, »værdipapirvekslerer« og »fondsbørsrådgiver«.

Ingen fysisk eller juridisk person kan bruge betegnelsen »børsrådgiver«.

Til § 27

Bestemmelsen svarer til den nugældende fondsbørslovs § 17. Bestemmelsen vedrører alene forholdet mellem børsrådgivningselskaberne ved handel på fondsbørsens handelssystemer. I relation til kundekredsen finder kommissionsloven, aftaleloven og anden civilretlig lovgivning anvendelse.

Stk. 2 har betydning for handler i kommission, idet det er en selvfølge, at selskaberne hæfter ved handel for egen regning. Bestemmelsen gælder i modsætning til *stk. 1* såvel handel i som uden for fondsbørsens handelssystemer.

Til § 28

I bestemmelsen fastlægges, i hvilket tilfælde kundeordrer skal udføres ved brug af fondsbørsens handelssystemer. Dette problem hænger også sammen med fondsbørsens eneret i § 3, jfr. § 1, og bemyndigelsen i § 40, nr. 3 og 4, om fastsættelse af regler om krav til egenbeholdning og kapital. Disse regler suppleres i § 28 af en aftaleretlig regel om, i hvilket omfang handler ikke kan effektueres over egenbeholdningen.

En pligt til at bruge fondsbørsens officielle handelssystemer vil efter § 28 ikke kun bestå i de tilfælde, hvor dette er udtrykkeligt aftalt eller må anses for indeholdt i aftalen med kunden. Ordren skal også udføres på fondsbørsen, når dette følger af handelsbrug eller sædvane. Bestemmelsen tager således højde for udviklingen i værdipapirmarkedets kutymer. Det følger af forholdets natur, at denne pligt ikke kan anses aftalt ved handler, der er mindre end én omsætningsenhed.